

NARODNA STRAŽA

POJEDINI BROJ Din. 1.50.

IZLAZI SVAKE SUBOTE. — PRETPLATA IZNOSI GODIŠNJE DIN. 60, POLUGODIŠNJE I TROMJESEČNO RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO DVOSTRUKO. — OGLASI PO CJENIKU. — PISMA I PRETPLATA SE ŠALJU NA UREDNIŠTVO I UPRAVU „NARODNE STRAŽE“ ŠIBENIK. — RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

BROJ 1.

ŠIBENIK, 12. SIJEČNJA 1926.

GODINA VI.

Našim pretplatnicima i prijateljima.

1925. je prošla. Novom godinom ušao je naš list u šestu godinu svog opstanka. Ponodom toga želimo da kažemo našim pretplatnicima i prijateljima nekoliko riječi.

Prirodni položaj Šibenika, kao centra jedne velike okolice i jakoga zaleđa, rodio je naš list odmah po odlasku Talijana iz okupiranih zona u Dalmaciji. List je posvetio kroz sve dosadašnje godine svog izlaženja svu pažnju našem kraju i njegovim prilikama i potrebama, a osobito u času, kad je hrvatska pučka stranka, čije ideje nosi naš list, imala svoje zastupstvo u Narodnoj Skupštini. Stojeći vjerno uz svoju stranku list je ujedno nastojao da bude odraz života našega naroda u sjevernoj Dalmaciji. I to mu je uspjelo. Dokaz tome je činjenica, da list već petu godinu izlazi i da je preživio u Šibeniku već toliko drugih, danas pokojnih, listova, koji su u prvom trenutku bili i jači i materijalno bolje potkoženi. List je zadobio vremenom i relativno visoku tirazu.

I makar da nas sve te činjenice ispunjuju zadovoljstvom, ipak moramo utvrditi, da bi naš položaj bio kudikamo bolji, kad bi naši prijatelji te naši pretplatnici pokazali prema listu — prvi više pažnje, a drugi udovoljavanja dužnostima. Prigovorilo nam se i prigovara, zašto ne povećamo list. Tu moramo upozoriti na fakt, da je Narodna Straža najjeftiniji list u Dalmaciji. Lako bismo mogli povećati i sutra opseg lista, ali bismo morali dignuti najmanje za trećinu pretplatu. To u današnjim prilikama ne možemo. No možemo javno kazati, da ćemo moći povećati opseg lista, i to već u prvom tromjesecu, ako nam onaj veliki broj pretplatnika, koji nije udovoljio dužnosti plaćanja lista, koji drže, ne samo za ovu, nego i za prošle godine, pošalje odmah dužnu pretplatu ili bolje rečeno doplata; ako nam naši prijatelji nađu po kojega novog pretplatnika; ako trgovački i industrijski krugovi našega kraja oglašavanjem pomognu gospodarsku stranu, a naši sadanji i budući saradnici svojim prilozima i dopisima uređivanje političkog, gospodarskog i prosvjednog teksta lista. Uredništvu i upravi će onda biti lako da proširi opseg lista i da daje i tri strane teksta vijestima iz našega kraja i Šibenika.

Naš list ima samo svoje pretplatnike i na njih računa u svakom pogledu. Neka naši prijatelji računaju i s činjenicom, da je Narodna Straža jedini list sjeverne Dalmacije i da se sve više pokazuje potreba, da se list poveća, pa neka stoga prionu oko njegova širenja i pomaganja. Tako će list postati jači i stabilniji, a naši čitači će dobiti za posve malu i bagatelnu pretplatu od šezdeset dinara godišnje dobar i informativan, do skrajnjih granica mogućnosti objektivni tjednik ili polutjednik.

Stoga neka još ovih dana pretplatnici udovolje svojim dužnostima. Dužnici neka ispune svoje obveze, koje su nam dosta prošle godine smetale. Onda ćemo moći raditi na povećanju Narodne Straže.

UREDNIŠTVO I UPRAVA.

Štednja u državnom gospodarstvu.

Pojedini članovi vlade, a navlastito oni, koji pripadaju radićevskoj stranci, još od svoga dolaska na vladu, počeli su konstantno naglašavati princip štednje u državnom gospodarstvu. Konačno i sam g. Stj. Radić, koji je došao u vladu RR-koalicije kao peti ministar HSS, naglasio je, da njegova stranka želi, da se u gospodarstvu države, a osobito pak u financijskom zakonu — državnom proračunu, što više štedi.

Princip štednje jest jedna od maksima — glavnih načela u vodenju narodne ekonomije. U širokim masama naroda taj izraz sam označuje put k narodnom blagostanju. Ipak moramo reći, da samim teoretičnim konstantnim naglašavanjem principa štednje nije ništa učinjeno. Princip štednje mora doći u djelo. A onda, kad se taj princip bude provlačao, moći ćemo iz načina, kako se štedi i gdje se štedi, izvesti zaključak, kakva je štednja.

Postoje naime kraj općeg pojma štednje, i dva druga, uža pojma. Imamo pozitivnu i negativnu štednju, kako je to učio još engleski soci-

jalni ekonom Smith. Negativna štednja je ondje, gdje se umni ili fizični kapital štedi, a da iz te štednje nema koristi. Pozitivna je štednja, kad se štednjom postupa tako, da ona zbilja donasa korist.

I takva dva pojma štednje mi ćemo morati razlikovati i u toliko razvikanoj „štednji u državnom gospodarstvu“, koju najavljuje današnja naša vlada. Stavke u državnom budžetu mogu biti reducirane, može biti smanjen i čitav proračun — svi državni rashodi (za što ima inače malo vjerojatnosti!) No ako s tim smanjenjem ne dođe i smanjenje poreskih tereta, koje narod teško podnaša, ako državni tarifi ne dođu na kompatibilni minimum, mi nemamo pozitivne, jedino korisne štednje. Eto vladina većina obećaje izbore za oblasti i rezove. Kad ti izbori budu provedeni, dobit ćemo nova usko samoupravna tijela, za koje će državljani morati da prinose nove terete. Dakle kraj toga naoko sjajnog „principa štednje“ ne dobivamo ništa.

Politika, državna politika — to je račun, matematika, a ne stvar čuvstva i lijepe riječi. Dobro je dakle za nas, za državu sve ono, što nam je u račun, što je korisno. Stoga taj toliko ističani princip štednje mora da dođe na snagu svugdje kao pozitivan faktor. Ne samo u skrati-

vanju državnoga budžeta, u uštedama kod državnih rashoda, nego i u uštedama kod opterećivanja narodne gospodarske snage. Jer državno gospodarstvo — da to široko kažemo — nije samo gospodarstvo 18 ministarstava, nego i gospodarstvo širokih naših narodnih masa.

GODIŠNJICA RUPE

5. o. mj. navršila se jedna godina, otkako je predsjednik Radić izvučen u Prpićevoj palači iz rupe, te je time obogaćena hrvatska povjest jednim izvanrednim i neobičnim junštvom. Petar Svačić je poginuo na Gvozdu smrću junaka; Ivaniš Horvat je raskidan na konjskim repovima u Pečuhu; Mate Gubec, seljak i naš najveći narodni mučenik, mučen je strašnim mukama na Markovu trgu; Eugen Kvaternik, politik i učenjak, ubijen je od carskih granicara divljačkim udarcima kundaka blizu Rakovice te je nakon što je ispuštao svoju veliku dušu do gola svučen od austrijskih vojnika. To su sve bili najbolji sinovi te materijalni i duševni vođe našega hrvatskog seljačkog naroda. A Stjepan Radić? Šta je za svoj narod učinio taj gospodin „voda“ hrvatskoga naroda? Nakon izbora za Konstituantu 1920. g. u Zagrebu na Sajmištu održana je velika skupština njegove stranke, gdje je on sa svim svojim zastupnicima prisegao, da će raditi za hrvatsku republiku. Onda je pala odluka, da ne će ići njegova stranka u Ustavotvornu Skupštinu, te su radi njegove apstinencije demokrati i radikali bili u većini. 1924. g. otišli su njegovi zastupnici u Skupštinu. Kad su raspisani treći izbori, on se, protivno i hrvatskim tradicijama i političkoj prošlosti, sakrio, dok ga nijesu iz rupe izvukli. Onda je, slijedeći istinu, koja kaže, da je sve, što je dovučeno na sajmište zrelo za prodaju, napustio program. A da bude slava potpuna, postao je, protivno svom ranijem mentalitetu, ministrom. Politika Rupe je doživjela trijumf, a Narodna Politika poraz. No narod će brzo doći u priliku, da pokaže, da je vrijeme, kad se dobivalo 70 mandata, davno prošlo!

Nešto o državnom gospodarstvu.

(Posebni dopis „Narodne Straže“).

BEOGRAD, 9. januara 1926.

Zbog pravoslavnih božićnih blagdana, koje je ministarski predsjednik Pašić proveo u Monte Carlu na francuskoj rivijeri, politički je život bio u zatišju. Budući da se Pašić do ponovnoga sastanka Nar. Skupštine, koji je urečen za 29. o. mj., ne će vratiti, to nemamo iščekivati kakvih političkih promjena. Financijski odbor nastavlja s raspravom o proračunu. Štednja, koju uvađa vlada ukidanjem nekih budžetnih stavaka, je vrlo mala i ne će imati nikakvog efekta. Proračun će i dalje iznašati 13 milijarda, dakle milijardu i pol više nego do sada. Radi toga će morati doći novi porezi ili će se stari povisiti. Ove godine mora naša država početi otplaćivati naše ratne dugove, što će iznašati godišnje oko jedne milijarde. Financijski položaj nije dakle nimalo povoljan, a Pašić-Radićeva vlada nije sposobna, da dade državi ozdravljenje gospodarskih prilika, te se stoga iza kulisa traže nove kombinacije.

Komisija od šest članova, radikala i radićevaca, a pod vodstvom dra Stojadinovića, ministra financija, ide u Ameriku da uredi sa Sjedinjenim Državama otplatu naših ratnih i poratnih dugova. Putaju dosta skupo. Prevest će se Ameriku u raskošno opremljenom parobrodu Majestetic, na kojemu stoji prevozna karta po osobi 50.000 Din. Dnevnice iznašaju za dra Stojadinovića 100

dolara t. j. 5600 Din. dnevno, dok će drugi članovi dobivati po 60 dolara tj. 3360 Din. dnevno, a ono, što će se potrošiti na bankete i druge reprezentacije ide dakako, na specijalni račun. Dakle dnevni izdaci za tih šest delegata iznašaju ukupno 22.400 Din. Nije bilo čuti, da bi se radikali i radićevci zbog tako visokih dnevnica svadali...

Radikali i radićevci hoće da ukinu ministarstvo za socijalnu politiku. Dobro je, da se broj ministarstava svede na nužni minimum, ali se baš ministarstvo za socijalnu politiku ne smije ukinuti, jer je potrebno. Ono vodi brigu za radnike, besposlenike, iseljenike i invalide — dakle za najsiromašnije slojeve našega naroda. Stoga je Korošćev Jug-klub mišljenja, da ministarstvo za socijalnu politiku ostane, a da mu se radi štednje u upravi pridruži ministarstvo za narodno zdravlje, jer i taj predmet spada u socijalnu politiku.

Naša vanjska politika je neaktivna. Približavanje između Engleske i Italije dovelo je do toga, da se službeni talijanski listovi hvale, da je Engleska obećala Italiji slobodne ruke u pogled Balkana. Te „slobodne ruke“ se jagme za Dalmaciju te za rudokopom ugljena u Trbovlju.

Pretplatite se na „NAR. STRAŽU“!

Proslave hiljadugodišnjice hrvatskog kraljevstva.

BANJEVCI, 31. prosinca 1924.

Danas je proslavilo i naše selo malo tisućugodišnjicu svoga hrvatskog kraljevstva. U predvečerje toga dana palile su se vatre na obližnjim brdima, koji dominiraju nad otokom Murterom, da i tamo narod vidi, kako se amo nešto velika iza naših brda sprema. Već unaprijed narod se veselo i radovao.

Sutradan došao vas narod pod svojim hrvatskim barjacima: staro i mlado, muško i žensko, zdravo i bolesno, da se može reći: e pa nije nitko izostao! Došla i druga braća iz obližnjih sela: Stankovaca i Badašinovaca sa svojim prvacima. Doleto je i mlado društvo stankovački "Orao" sa svojim vrijednim i čestim vodom Božanom Perica, da svi složno, bratski pomognu uzveličati naše zajedničko slavlje i veselje. Narod se oko crkve slegao, jer mala crkvića nije mogla sve primiti. Točno u 10 sati počinje služba Božja na staroslavenskom jeziku, koju obavlja župnik Pristega vič. don Ivan Dorčić, a preko sv. Mise naš župnik O. K. Tomasović drži govor o značenju tisućugodišnjice našega narodnog obnove. Dokazuje, kako je ova tisućugodišnjica djelo i dar Promisla Božjega, na kojemu daru mi Hrvati katolici treba da smo dragom Bogu uvijek vjerni i zahvalni. Ističe dalje, kako smo mi Hrvati katolici svojom slobodnom voljom došli sa braćom Srbima i Slovencima u ovu današnju državnu zajednicu, u kojoj hoćemo da ostanemo i imamo pravo da ostanemo kao Hrvati katolici, sjećajući se uvijek svoje slavne prošlosti i brižno čuvajući narodne i katoličke svoje ideale. Poslije službe Božje narod u povorci prošao je kroz okićeno selo, gdje se na "kolištu" zaustavio. Tu je narodu iz srca progovorio predsjednik odbora za proslavu g. Mate Troskot, ističući slavu, moć i jakost našega prvoga kralja Tomislava. Poslije u sliku "Slava kralju Tomislavu" i "Živio naše krvi Kralj Aleksandar I.", narod razdragan ostao na "kolištu" pjevajući i narodno kolo igrajući sve do u kasno doba noći, otkud se narod povratio svojoj kući, noseći u srcu svome ljubav i spomen na slavu svoje tisućugodišnjice.

Tako je i naše selo malo izvršilo svoju rodoljubnu dužnost!

N. Kraljević.

PAKOŠTANE, 1. januara 1926.

U nedjelju, 27. prosinca, proslavilo je i naše mjesto poput ostalih hrvatskih sela i gradova spomen hiljadugodišnjice hrvatskoga kraljevstva i prvoga našega kralja Tomislava.

Mjesto je osvanulo u hrvatskim i državnim zastama. U 10 sati domači župnik don Hugo Basioli u svečanom crkvenom ruhu pošao je praćen mjesnim bratovština i narodom do zgrade pučke škole

gdje se imala otkriti spomen-ploča kralja Tomislava. Vič. Basioli izrekao je pred velikom masom naroda oduševljen govor o značenju proslave hiljadugodišnjice hrvatskoga kraljevstva i prikazao narodu onaj sretni trenutak, kad je okrunjen Tomislav. Iza župnikova govora otkrio je mješćanin Marko Bakija spomen-ploču, koja je odmah blagoslovljena. Po blagoslovu govorio je g. Ćiril Ćudina, pravnik, o sjaju, vjeri i jakosti Hrvatske i njezinoga prvog kralja, pred čijom snagom je pao bugarski car Simeun, koji je napadao na bratski srpski narod.

Iza svečanosti otkrića spomen-ploče otišao je sav narod u crkvu, gdje je otušena svečana misa, iza koje je mjestom uz pucanje mužara i slavljenje zvona pošla svečana procesija.

Poslije podne, oko tri sata, sav narod sa narodnim zastavama pošao je mjestom oduševljeno kličući: Slava Tomislavu i Petru I., a Živio sadašnjem kralju Aleksandru. Kod spomen-ploče se povorka zaustavila. Govorili su narodu g. Miroslav Stojanov, koji je u lijepom govoru uznosio slavu kralja Tomislava, te g. Ć. Ćudina. Prisutni su bili ganuti do suza. Nakon toga je vič. Basioli zahvalio narodu za brojno učešće te za njegovu slogu i ljubav i potaknuo Pakoštanec, da se tako drže i unaprijed.

U 7 sati navečer palile su se umjetne vatre i bacali vatrometi.

Pakoštane.

BOŽAVA (Dugi otok), 31. prosinca 1925.

31. decembra ovo je selo proslavilo hiljadugodišnjicu hrv. kraljevstva. Sav je narod sudjelovao izuzevši općinu, koja nije

Ovako lijepo se pjeni samo "GAZELA" - sapun Svaka kućedomaćica, koja želi prištediti vrijeme, trud i novac, neka upotrebljava "GAZELA" - sapun.



SUBIČEVAC I BARON DEGENFELD.

Svaki pravi građanin dužan je bar u glavnom poznavati povijest svoga grada. Dok je drugi građovi imaju pisanu u knjigama i brošurama, mi je Šibenčani nemamo, pače se ni ne brigamo za svoju prošlost. Dobro je, da se bar piše u novinama. Kako danas ima društvo Šubičevac sve više prijatelja, i ako još uvijek čeka svoga mecenu, odlučio sam, da zasad iznesem povijest istoimene utvrde i njezinoga začetnika. Ne će biti potanjega govora o borbama sa Turcima, jer se to ostavlja za drugi put.

U svim spisima i u štampi prije g. 1906. tvrđava se Šubičevac zvala „forte barone, forte Degenfeld“, a u puku je poznata pod imenom „varoška tvrđava“. No još se proteže njezino davno ime „Vidakuša“ ili „Vidakovica“. Vidakuša se zato zvala, jer je na njezinom brdu postojala kapelica sv. Vida.

God. 1646. baron Krsto Martin Degenfeld, generalni guverner mletačkog oružja, kao vrlo iskusan strateg shvatio je važnost Vidakovice za ono doba te je na brzu ruku tu dao sagraditi utvrdu. Prostor tvrđave zaprema 3600 m². Njezina je visina

nad morem 85 m, dok je tvrđave sv. Ane 70 m, a sv. Ivana 115. Sa Šubičevca se vide otoci Vis (75 km zračne linije), Jabuka (80 km) i Žirje (25 km). Iste je godine (1646.) bila potpuno dograđena i utvrda sv. Ivana. Pogibelj od Turaka gonila je Šibenčane na te velike posle. Uprav je karakteristično za sudbinu našega grada, da ga je mletačka vlast htjela napustiti bez borbe u divlje turske ruke. No i pobjedila je volja građana. God. 1645. zaključilo je veliko ratno vijeće u Šibeniku, na izričitu želju mletačke vlade, da se grad prepusti Turcima „zbog svoga položaja, a pogotovo radi slabih svojih zidina“. Ta odluka alarmira pučanstvo. Ono pošalje u Split deputaciju generalnom providuru Andriji Vedraninu. Rekoše mu, da su već prošlih ratova zidovi i kule grada bile popravljene i naružane, a sada ih treba samo jače municijom opskrbiti te sagraditi nove branike. Kad je došao (rekoše) grad u mletačke ruke, dužd se zakletvom obvezao, da će ga braniti. Dignuti topove značilo bi napustiti ga neprijateljima, koji bi učinili Šibenik središtem vojnih operacija, jer je za to zgodan zbog svoje luke. Šibenčani pak hoće, da se brane od zadnjega daha. Ta je deputacija dobila umir-

ljivi odgovor. Tvrđava sv. Ivana bi za dva mjeseca gotova. Ovaj „bijeli vitez“ (tako je zvahu) i utvrda baronova spasile su Šibenik od turske naježde u g. 1647., kada se vodila borba na život i smrt. Poslije isprekidanji borba kroz dvije godine Turci se zauvijek povukoše u Drniš sa svojih 12.000 ljudi, a ostaviše pod bedemima do 3.000 mrtvih. Baronovu tvrđavu, kao i onu sv. Ivana, proširio je i restaurirao 1659. providur Ante Bernardo. Nad vratima je postavio ploču s ovim natpisom: *Validissimum hoc in hostes monumentum amplius totiusque reddere sedulo curavit prestantissimus provinciae praesens Antonius Bernardus D. Marci Procur. Anno salutis MDCLIX.*, belli vero XV. Ovaj je natpis dignut valjda polovinom prošloga vijeka i ne zna se, kud je svršio.

God. 1898. šibenska je općina uzela u najam Šubičevac za deset godina i plaćala godišnje 2 forinta, ali se pri tome obvezala urediti puteve i zagajiti okolicu. 12. V. 1902. općina je kupila utvrdu na javnoj dražbi za 240 kruna od demanijalnog ureda. Drugi se natjecatelji toga dana nijesu prikazali, i ako su se šestorica prijavila i položila jamčevinu. Razlog je kupnje bio, „što se sa

ni ovom prilikom pokazala nimalo smisla za osjećaje ovoga naroda.

U crkvi je bila velika sv. misa sa prigodnim govorom vič. don Mirka Didovića. Poslije podne pozdravio je narod g. Šime Margetić, a onda je student g. Božo Zorić u krupnim crtama ocrtao narodu odušaj prvoga hrvatskog kralja prema susjednim narodima. Još je govorio vič. don Mirko Didović o hiljadugodišnjici borbe za glagoliku.

Navečer je bila rasvjeta, pucanje, a cijeloga dana okićeno selo. U narodu je vladao ponos i dobro raspoloženje.

KONJEVRATE, 1. siječnja 1926.

Na sami svršetak stare godine zauzeti župnik Konjevrat O. Gančević i njegovi župljani proslavili su tiho ali ipak dostojno milenijski jubilej hrvatskoga naroda, tisućugodišnjicu Tomislavovu. Toga dana već ranim jutrom došli su opažao, kako u gljedne težačke kuće rese hrvatske troboje tadašnji tim selu sliku naprednosti i varoša. A i svečano gruvanje mužara sa umjetnom vatrom u predvečerje slave nije izostalo.

Sami dan milenijske slave prošao je lijepo. Slavljenje zvona i pucanje mužara oživjelo je selo, a narod se u velikom broju okupio u crkvi, da hvala Bogu dade s molitvom i svetom Misom. Svečanu sv. Misu otpjevao je domači župnik uz podvorbu dvaju svećenika. Po dovršenoj službi Božjoj pred crkvom slijedio je blagoslov i otkriće spomen ploče u slavu Tomislava. Zatim je župnik dostojno oslovio Tomislava, pozivajući svoje stado, da nasljeduje svoga prvog okrunjenog kralja u ljubavi prema Bogu, vjeri i domovini.

Neki ovdješnji krčmar Krsto Milovac, valjda i po nečijem nalogu, popeo se poslije toga, da i on sa svojom radičevskom

besjedom uveliča slavu. A o čemu će da govori? O Radiću, a da ni sam nije znao što. Među pametnijim rekao je, da seljak hrani i Boga i popa. Možda je htio da ponovi misao Radića i riječi njegove na skororji šibenskoj slavi, da je Tomislav znao razlikovati Boga i popa, pa mu je to znašlo. Narod se smijao lijepom govorniku i ostavljao ga, tako da je morao čim prije da svrši, jer da je još dva časa govorio, ostao bi bio sam i još nekoliko vikača, koji su vikali: Živio Radić!

Zadovoljni, da je slava svršila lijepo i dostojno, seljanima Konjevratu da je čast, a Krste Milovca drugi put neka ne izlazi kao govornik na berlinu!

Benutić.

DILJEM DOMOVINE.

Svetogrdna krađa u Ljupču (p. Ražanac) U noći između 13. i 14. pr. mj., razbivši gvozdeno rešetke jednoga prozora, nepoznati zlikovci ušli su u crkvu i odnijeli sljedeće predmete: 9 pari zlatnih zaušnica, 1 zlatni prsten, 1 zlatnu badačicu, 5 zlatnih puntapeta, preko 3 kg. starih srebrenih talira, kruna itd., svega u vrijednosti od barem 20.000 Din. Zločinci, rekao bih, da su došli iz Zadra, jer se 13. pr. mj. vidjelo dva miadića, koji su došli pravcem iz Zadra i raspitivali se o crkvi, da li je bogata i slično. Nijesu li međutim to oni isti, koji su 12. pr. mj. izveli krađu u Vodicama? Nije li to dobro organizovana banda lopova, koja je eto uzela na nišan osobito crkve? Vidjet ćemo, hoće li se pronaći lopovi!

Dva nova parobroda „Jadranske plovidbe“. Kako doznajemo, „Jadranska Plovidba“ će u najkraće vrijeme pustiti u more 2 nova parobroda. Jedan od tih „Žiga Kopajčić“ sa ca 4000 tona već je ovih dana stigao u sušačku luku. Parobrodi će podržavati nove linije između Jadrana i drugih mora.

Zagrebačka burza od 11. t. mj. notirala je: Din 796.25 za 100 austr. šilinga, Din 109.2 za 1 švic. franka, Din 238.15 za 100 tal. lira, Din 279.36 za 1 engl. funtu u čeku, Din 56.42 za 1 dolar u čeku, Din 167.54 za 100 čeških kruna.

Jesam li podmirio pretplatu?

tvrđave razna na Šibenik i okolicu najbolji vidik, pa će zato služiti pučanstvu i strancima“.

22. VII. 1906. općinsko je upraviteljstvo tražilo od svoga vijeća, da se baronova tvrđava, Šupino Poljice i Rupine prozovu jednim imenom „Šubičevac“ u čast knezova Šubića, „koji su stanovali u našem gradu i u povijesti hrvatskoga naroda zauzimali najodličnije mjesto kao junaci u ratovima protiv Mlečanima i Turcima za slobodu hrvatskoga naroda“. Vijeće je odredilo, da se na tvrđavi postavi o tome zgodan natpis, što se međutim nije do danas učinilo. Društvo pak Šubičevac za pošumljenje i poljepsanje okolice ustanovilo se tek 1912.

God. 1647. bio je na čelu cijele obrane Šibenika Krsto Martin Degenfeld. Možemo mirne duše reći, da je on spasio Šibenik. No tko je bio Degenfeld? Naši gradski povjesničari ne govore nam o njemu ništa potanjega. Nije ni čudo, jer ako su što tražili po mletačkim arhivima, mogli su nam iznijeti samo mršave i nepotpune podatke. No ipak je danas poznat život K. M. Degenfelda, jer je o njemu i njegovim sinovima A. Thürheim napisao knjigu prevrćući akte njegovih potomaka u Sr-

Rasprava msgr Korenić-Kalogjera.

Kako je poznato, počela je prošlih dana pred sudbenim stolom u Zagrebu rasprava protiv zagrebačkog kanonika msgra Korenića, kojega tuži biskup starokatoličke crkve Marko Kalodera radi uvreda, koje da mu je Korenić naneo u jednom broju Katoličkog lista, tvrdeći, da je Kalodera afarista i t.d. Rasprava je donijela na svijetlo velik broj stvari, koje kompromitiraju bivšeg splitskog kanonika Kalodera.

Rasprava je u subotu ujutro nastavljena uz potpuno punu dvoranu publike, koja najvećim interesom prati razvitak rasprave. Rasprava počinje i dr. Korenić, kao branitelj optuženoga, govori o zastari tužbe g. Kalodere, te predlaže, da se tužba zabaci i optuženi pusti ispod suda. Zastupnik privatnog tužitelja dr. Tomac odgovara, te tvrdi, da po zakonu o štampi ima vremena za podnošenje tužbe godinu dana. Poslije duge debate o istom pitanju, u kojoj sudjeluju dr. Korenić, dr. Semić i dr. Tomac, sud se povlači na vijećanje i poslije kratkog vijećanja predsjednik senata objavljuje, da je sud stvorio zaključak, da se Kalodera preslušava pod prisegom kao svjedok o tome da li je znao za inkriminirani članak u Katoličkom listu. Poslije prisega

predsjednik pita biskupa Kalođeru, kada je čuo ili čitao inkriminirani članak. Kalodera odgovara, da od svibnja mjeseca 1925. nije zalazio u župni ured, kamo je list bio poslan, nego jedanput. Za članak je pak čuo u septembru. Predsjednik tada pozivlje zastupnika privatnog tužitelja, da stavi svoje konačne predloge. Dr. Tomac predlaže, da se preslušava g. S. Parmačević urednik Riječi u stvari odašiljanja delegata i izazova na dvoboj sa strane dra S. Kalodere. Zatim još da se preslušaju kao svjedoci članovi sinodalnog vijeća, trgovac Niko Perić, dr. Aleksander Horvat i Stjepan Zagorac, zatim da se nabave spisi o parnici kápelana Lukaša protiv dra Vidušića. Zatim stavljaju svoje predloge dr. Semić, dr. Korenić i dr. Tomac, koji traži također, da se msgr Korenić zbog riječi „rulja“, koja se odnosi na starokatolike, kazni po § 226. U to upada u tok rasprave član sinodalnog vijeća starokatoličke crkve A. Donković, te ga predsjednik ostraňuje iz dvorane. Zatim predsjednik objavljuje, da će sud donijeti zaključak o svim predlozima obrane i zastupnika privatnog tužitelja, pa se rasprava prekida.

Organizatorno-tehnički tečaj Orlica u Šibeniku.

28., 29. i 30. XII. 1925. održao se organizatorno-tehnički tečaj Orlica u Šibeniku za srednju i sjevernu Dalmaciju. Pristupovala su društva: Split, Sinj, Velo-Brdo, Preko i Murter. Iz Preka i Murtera došle su po tri, a iz ostalih triju društava po dvije članice, dok ih je iz Šibenika bilo redovitih na predavanju oko 30. Nastojalo se, da predavanja i praktični rad budu što pristupačniji učesnicama tečaja, osobito seljankama, koje su se u lijepom broju odazvale.

Dan bi počele sa sv. Misom u 7 sati u crkvi sv. Lovre. Dosta je učesnica dnevno pristupalo sv. pričesti, dok je 30. XII. ujutro bila skupna sv.

pričest svih učesnica. Preko sv. Mise sva tri dana održao je lijepo duhovno slovo novi gvardijan O. Albert Bukić, i to o kršć. vjeri, ufanju i ljubavi te sv. čistoći. Predavanja bi počela u 8 sati. Radilo se intenzivno od 8-12 i od 2-7. Tečaj je vodila izaslanica Sveze Hrvatskih Orlica org. refrenica sestra Viktorija Šviger.

Teoretski rad kroz 3 dana sastojao se u predavanjima Viktorije Šviger: „O potrebi organizacije uopće, a napose orličke“ te „O karitativno-socijalnom djelovanju orlice.“ Druga izaslanica Sveze Hrvatskih Orlica načelnica sestra Ivka Ljubić predavala je „O zadaći orličke gimnastike,“ a

duhovni vođa šibenskih orlica don Ante Radić „O duhovnom životu orlice.“ Još su se održala dva predavanja: „Temeljna načela orlovstva“ te „Orlovski pokret i protivnici.“ — Iza predavanja razvila bi se debata i stavljali upiti: Što znači lozinka „Sve obnoviti u Kristu“ te „Euharistija, žrtva, apostolat“? — Što znači naš pozdrav „Bog živi“? — Kako će se pobiti onoga, koji kaže, da gimnastika nije za seljanke. ? Itd. U raznim debatama dali su se jasni pogledi u naš katolički pokret te prikazalo današnje njegovo stanje i što sve kat. pokret obuhvaća. Sve je teklo u ugodnom sestrinskom raspoloženju.

Praktični rad osim gimnastike, koju je vodila načelnica sestra Ivka Ljubić, obuhvatio je i proučavanje poslovnika: Osnutak društva, Ustanovna skupština, Uprava društva, Odbor, Dužnosti pojedinih odbornica, Društvene knjige, Dužnosti članica spram društva i društava prema centrali, tumačenje pravila itd. Fingirala se ustanovna skupština, odborska sjednica i orličko sjelo. Tako su učesnice vidjele zorno, kako se radi u društvu.

Kroz ova tri dana nastojalo se, da se ucijepi u dušu svake učesnice temelji ideologije naše i temelji, kako se uredno, tačno i savjesno radi u društvu. 30. XII. održao se ispit iz teoretskog i praktičnog rada te izdale svjedodžbe. Po odgovorima učesnica vidjelo se, da je uspjeh tečaja dobar i da se postiglo, što se željelo. Osobito su nas zadivili odgovori seljanka.

Ispitu, fingiranom orličkom sjelom, te čajanci prisustvovali je presv. g. biskup dr. Jerolim Mileta, koji pokazuje osobitu ljubav i interes za orlički pokret. Kalkada nas je posjetio i predsjednik šibenskog „Orla“ g. Vl. Kulić te g. prof. T. mašić. Uz izaslanice SHO. radili su živo za tečaj i duhovni vođa šibenskih Orlica don Ante Radić, te predsjednica šibenskih orlica gđa Marija Vučić -Franceschi.

Na čajanci, koju su 28. XII. šibenske orlice priredile u po-

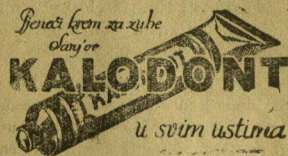
čast izaslanicama SHO. i vanjskim učesnicama tečaja, izmijenilo se više govornika i govornica, pjevalo se orlovske i rodoljubne pjesme, igralo orličko kolo, a daci orlovi tamburali. Sve nas je iznenadila s pjesmom „Iza sleta u Šibeniku“ sestra orlica File Prodan, seljanka iz Velog-Brda (kraj Makarske), koju je sama ispjevala. U pjesmi jednostavnim narodnim stihom izražena je ideologija



Zdravlje
i sreća

Majka i dijete, mirišući od čistoće, sjajuć od svježine, njegovano i tečno. Radosno zdravlje smije se sa blještavim zubima.

Dnevna njega sa Kalodontom je najsigurniji put, za održanje ljepote i zdravlja Vaših zuba.



kolcu*). Možda se nije ni slutilo, kad se mijenjalo ime tvrde u „Šubičevac“, da je Degenfeld bila nanešena krivica, ali će to, nadamo se, popraviti uprava Gradskega Muzeja, koji je sada ustanovljen, te će dati izraditi njegovu doličnu sliku.

Kristof Martin Degenfeld rodio se u Eybachu u Švapskoj od vrlo stare i ugledne obitelji, koja se spominje već g. 850., a živi i danas u više ogranaka. Kristof je učio nauke u Strassburgu, Tübingenu i Jeni. Njegovom su odgoju mnogo doprinijela putovanja po Švicarskoj, Francuskoj, Holandiji i Engleskoj. Najprije uđe u carsku vojsku, gdje je u regimentu hercega Franje Albrehta von Sachsen-Lauenberg zapovijedao jednom konjaničkom regimentu. Najprije se borio u vojsci Wallensteina, ali kasnije pređe k Tillyu. Proslavi se u bitkama kod Wimpfena i Höchstsa (1622.) Tilly je uvelike cijenio Kristofa, pa mu je povjerio čast, da osobno izvjesti erchercega Leopolda Vilima o uspjesima rata. U 23. god.

*) Christoph Martin von Degenfeld, General der Venetianer, General Gouverneur von Palmaten und Albanien und dessen Sohn (1603-1733. Ein Beitrag zur Geschichte des siebenbürgischen Fürstentums, von A. Grafen Thürheim. Wien 1891. W. Braumüller.

postea Kristof obrst i vahmajster. Car mu Ferdinand II. podijeli naslov „Freiherr“ (barun). Nemirni Kristof pođe u Nizozemsku, gdje je pod Spinolom sudjelovao u bojevima kod Zoonaa i u bitci kod Lutera (1626.), koja je danskoga kralja Kristijana IV. potpuno oborila. Uvijek željan slave Kristof ode (1632.) u vojsku švedskoga kralja Gustava Adolfa i to kao obrst i komandant dviju konjaničkih regimenta. Sudjeluje u bojevima kod Nürnberga i Lützinga. Kod Villingena žestoko potuče carevce, ali i oni njega dvije godine kasnije. Za njegovo hrabro držanje carica ga Kristina nadari imanjem i blagom. No 1634. pređe Kristof u francusku vojsku i postane colonel général de la cavalerie étrangère. Kod Tavona zarobi carskoga generala Colloreda i za to mu Ljudevit XIII. daruje 10.000 livra. Državniku kardinalu Richelieu ne bade po čudi Kristofovo prijateljstvo sa nekim grofom, pa nestrpljiv kao uvijek ode 1642. iz Francuske u Mletke. Tu ga mletačka republika uze u službu za sedam godina. Imenuje ga generalom konjaništva. Za kandijskoga rata postane vanrednim generalnim providurom Dalmacije i Albanije, dok je Leonard Foscolo ostao redovitim

providurom. Sad je Kristof pregledavao tvrde po Dalmaciji, povećavao vojsku i sakupljao municiju. Kad čuje, da su Turci kod Malpage pred Zadrom, ode onamo te sa svojih 800 vojnika i 500 Vlaha konjanika razbije tursku vojsku od 3.000 vojnika. Malo kasnije spasi kršćansku vojsku u Turnju (Torrette kod Biograda).

1646. nalazimo Kristofa pred velikim vijećem, gdje podastire vojničko izvješće. 11. IV. 1647. odlazi u Dalmaciju i povede sjajne borbe protiv Turcima kod Novigrada, Zemunika, Vrane i Nadina, gdje zarobi bogati blijen. U borbi kod Vrane prođuše se oči njegovom sinu Ferdinandu, ali ga je Kristof po vojničku hrabrio. Poslije sretnog svršetka bitke pod Šibenikom generalni providur L. Foscolo sretno Degenfelda, poljubi ga i reče: Hrabri viteže, pod sjenom tvojih krila Šibenik je ostao za republiku. Razumije se, da je Kristofu sav grad burno klicao od veselja i vikao: Živio barun! Mletački senat i bezbroj uglednih ličnosti iskazaše svoju počast i zahvalnost barunu. Senat mu daruje masivan zlatni lanac i mečalj sa natpisom „Dalmatie strenue tutata. S. C. (Dalmacija odvažno branjena. Senat spo-

razuman). Ovo se odlikovanje još i danas nalazi u Degenfeldovu dvoru u Eybachu. Teži 3 1/2 funte, uprav 2 kg!

God. 1649. isteče ugovor Kristofa sa republikom. Ona ga je htjela i dalje zadržati i poslati u Kandiju, ali se Kristof zahvali, ispričavajući se kostoboljom. Ipak nije zaboravio Mlečane, jer je u g. 1651. prikupio 2.000 plaćenika. Kad se povratio u svoju domovinu, stao je popravljati zapuštene i zapaljene svoje dvorce u Eybachu, Dürnau i Neuhausu. Svagdje je uživao ugled, obilazio kraljeve i svoje odlične prijatelje. Umro je 13. okt. 1653. Pokopan je u grobnici pod sakristijom crkve u Dürnau, koju je sebi pripravio. Na nadgrobnoj mu je ploči pjesma od 12 versa. Tu je kazano i prokletstvo onome, koji mu bude dirao grob. (Tollenti-anathema!)

Kristof je bio sretan u obitelji. Žena mu je Ana rođ. Adelmännin von Adelmansfelden porodila 10 djece. Sinovi mu pomriješše ponajviše kao vojnici. Najmlađi Hanibal borio se proti Turcima kao bavorski maršal, a umro je 1691. kao mletački general-kapitan na Moreju u Naupliji. Njegova kći Marija udala se za izbornoga kneza Karla Ljudevita, pfalskog grofa i bila je poznata zbog svoje oštroumnosti.

D. Krsto Stošić.

orlovstva, duša orlice, njene težnje, borbe i pobjede.

30. XII. održala se i ustanovna skupština Orličkog Okružja u Šibeniku za sjevernu Dalmaciju.

I svršio se tečaj s odlukom svih učesnica: Bit ćemo orlice kao radnice na moralnoj i socijalnoj obnovi Orlica.

IZ GRADA I OKOLICE.

Iz Uredništva. Radi promjene tiskare i tehničkih neprilika izlazi tek danas ovaj broj. Slijedeći broj izlazi tačno u subotu.

Agitacija. Piše nam prijatelj iz Preka, da radićevski poslanik za biogradski kotar Rude Bačinić u svojim agitacionim govorima veli narodu, da su radićevci ostali na starom programu i taktici. Kad to Bačinić govori, onda nam je upozoriti hrvatske birače sjeverne Dalmacije, da pročitaju brojeve Doma od 1920. i 1921. g. te one od prošle godine, pa neka sravnaju. Ispostavit će, da je Radićeva stranka u zadnjih pet godina promijenila ne jedan put, nego upravo tri puta svoje programatsko (ako ga ima!) stanovište, a da o drugim ranijim promjenama ni ne govorimo.

Skupština „Sokolskog Društva“. 10. t. m. je održana glavna godišnja skupština mjesnog Sokolskog Društva. Nakon pozdrava starješine i izvještaja društvenih funkcionera izabran je novi odbor društva sa starješinom Lj. Montanom, podstarješinom Danom Škarica, Voda je I. Protega, a načelnica N. Marković, u odbor ulazi još 18 odbornika i 9 zamjenika. Izabrani su revizori te župski odaslanici.

Novi nastavnik. Na mjesnoj gimnaziji postavljen je za nastavnika svršeni filozof g. Božo Poduje.

Popravni ispiti zrelosti na mjesnim gimnazijama obaviti će se u drugoj polovici o. m. j.

Novi gradski župnik. Buduć se radi bolesti zahvalio i novoimenovani gradski župnik Msgr Grgo kan. Tambaća presv. biskup je povjerio tu čast i dužnost Msgru Ivanu kan. Bjažiću.

Zabava učenica-orlica. Pomladak, naraštaj i članstvo učenica-orlica su u nedjelju 3. t. m. priredili vrlo uspješnu kućnu zabavu u dupkom punim prostorijama Bađžane. Program je bio vrlo raznolik i obilan: kakvih 14 točaka deklamacija, pjevanja, igra-

nja na klaviru i 2 zgodne predstave „Patuljci“ i „Kraljica cvijeća“ čisto iz dječjeg carstva. Sve je to bilo zgodno izabrano, a vješto izvedeno.

Izlozi. 10. t. m. je osvanulo u našem gradu nekoliko izloga trgovina upravo vanredno lijepo kombiranih. Osobito ukusno uređen je ogroman izlog raznih svilenih tkanina u trgovini g. Blaža Bolanče, te se naše građanstvo dugo zaustavljalo pred njim. Papirnica Delfin uredila je isto tako ukusno veliki izlog maski.

Orjunaški ples je, kako čujemo, ispao dosta mršavo. Došlo je naime u gradu do razilaženja između Orjunaša Leontićeveca i Pribičevićevaca. Tako je na ples došlo jedva pedesetak osoba.

Plesovi. U subotu priređuje Udruženje Hrvatski Sokol Šibenik-Zadar društveni ples u Gradskom Kazalištu.

Imena šibenskih ulica i trgova. Šibenska općinska uprava se napokon odlučila na to, da postavi našim ulicama dostojna imena. Prve su table osvanule prigodom dolaska Radića u Šibenik. I nu to! Uz svjetlo ime Kralja Tomislava, te uz naš ponos, Kralja Krešimira Velikoga, jedan trg dobiva ime Stj. Radića. Kako se može stavljati uz bok dvama velikanima, koji su digli staru hrvatsku državu, jednoga Stj. Radića, koji je, mislimo, dao dosta dokaza svoje nestalnosti i prevrtljivosti. Hrvatski narod ima veliki broj junaka i sinova, koje se mimoišlo. Lažise-ljačka uprava je mimoišla da okrsti jedan veći trg ili ulicu imenom težačka Mate Gupca ili Ante Starčevića i Kvaternika, koji nisu imali palaču ni velike vinograde. Stoga je odbornik HPS V. Kulić glasovao proti profurtimašenom „Trgu Stjepana Radića“.

Silvestarska zabava vojnika. Hrv. kat. prosvj. društvo „Zora“ priredilo je na Silvestrovo vojnicima mjesne posade i njihovim starješinama čajanku u prostorijama Hotela „Krka“, koju su počastili svojom prisutnošću presv. biskup dr Mileta, predsjednik općine, predstavnici vlasti i odaslanstvo oficira ratne mornarice. Veselo raspoloženje podiglo je osobito vučenje lutrije, a tamburaški zbor đaka-orlova lijepo je upotpunio program večeri. Vojnici su bili ushićeni prijaznošću naših gospoda, koje su sve moguće učinile, da vojnicima, koji nijesu mogli da kod kuće provedu konac godine i blagdane, pri-

rede nekoliko ugodnih sati. Održano je više govora. Gosp. komandant mjesta se osobito topla zahvalio „Zori“, te naglasio, da su se članice prema vojnicima pokazale kao prave majke.

Skupština „Šibenske Glazbe“. 8. t. m. održana je glavna godišnja skupština „Šibenske Glazbe“. Iza pozdrava potpredsjednika don Ante Radića, izvještaja blagajnika g. Jakova Terčanovića te revizora g. Marka Jakovljevića, dan je apsolutij stroj upravi, a izabrana nova koja se ovako konstituirala: Predsjednik Drago Vidović, potpredsjednik don Ante Radić, tajnik Ivan Čičin Šain, blagajnik Jakov Terčanović, odbornici: Vinko Vučić, Ferdo Erega i Antun Cinotti. Nadzorni odbor bili su izabrani: Celso Vratović, Marko Jakovljević i Antun Krečak, koji su međusobno izabrali za predsjednika g. prof. Vratovića. Iz izvješća blagajnika se najbolje moglo vidjeti, kako je jedno i prekarano novčano stanje glazbe, pak i ovom prigodom preporučamo građanstvu, da što izdašnije pomegne ovu našu zaslužnu i potrebitu gradsku ustanovu.

Čajanka „Cecilijanskog Zbora“. Na Novu Godinu HKPD Zora priredilo je čajanku članovima i članicama „Cecilijanskog Zbora“ u prostorijama „Hrvatske Citaoince“, koja je protekla u najboljem raspoloženju, pjesmi i nazdravicama.

Društvo dobrovoljnih vatrogasaca 23. t. m. priređuje svoj veliki krabuljni ples, kojega čisti utržak upotrebit će se za nabavu raznih vatrogasnih potrepština, s kojima društvo uvelike oskudijeva. Preporuča se cijenjenom građanstvu, da se ovom prigodom u svom interesu makar i najmanjim doprinosom sjeti ovoga tako potrebitog i korisnog humanog društva.

U fond lista doprinijeli su: O. Kažimir Tomasović, župnik (Ban-njelci) i Ante Lukačić, umir. učitelj (Biograd n/m). po din. 20. — Uprava im harno zahvaljuje.

Darovi Hrv. Kat. „Orlu“. Da počaste uspomenu pk. Josipa Silova (Rupe): Dr Vjeko Vučić i Vlade Kulić po din. 20. Da počasti uspomenu pk. Kate Jušić: Jelica Roša din. 20. Mjesto brzojavne čestitke prigodom zlatne Mise O. Stanka Đirića: Vlade Kulić din. 20. — Odbor najljepše blagodari.

Vjenčanje. U ponedjeljak, 4. t. m. j., vjenčala se dražesna gđica Marija Miškov sa g. Milanom Bujas, učiteljem u Savru (Dugi otok). Sretnim mladencima srdačno čestitamo!

Radni dobnik. Novom godinom uvedena je nova uredba upogled otvaranja i zatvaranja radnja u radnim danima, nakon saslušanja radničkih i poslodavačkih organizacija. Zimi (od 1. oktobra do 31. marta) radnje će biti otvorene ujutro od 8-13 sati, popodne od 15-19 sati, a ljeti (od 1. aprila do 30. septembra) ujutro od 8-13 sati, popodne od 16-19 sati. Radni dobnik je predviđen za sve gostioničarske, kavanske i ostale radnje.

„Kamenar“. Hrvatsko planinarsko društvo u Zagrebu osnovalo je našem gradu podružnicu pod imenom „Kamenar“. U odbor su bili izabrani: Predsjednik Miho Jerinić, zubar; potpredsjednik Ivan Čičin Šain, trgovac; tajnik Dr Marko Kožul, odvjetnik; blagajnik Ferdo Erega, trg.

PRIOPĆENO *)

Velika reklama i budućnost za hotel Šibenik, dapače vlasnika tog svratišta. Preporučujem, da svaki onaj putnik, bio trgovac ili trgovački putnik ili službujuća osoba bez razlike muškog ili ženskog spola, posjeti ovaj hotel. Svaki onaj, koji odsjedne u ovom hotelu, kada ima putnik, da otputuje i lepo se preporučiti, da ga se probudi u pet sati iz jutra, probudit će ga tek, kad se sam probudi u sedam sati i ustane od umornog putovanja. Još k tome, kada im se reče lepim načinom, zašto nijesu zvali putnika, dobije takvi odgovor, da samo još to ostane, da ne dobije batine po leđima. Stoga ja niže potpisani preporučujem svakom putniku, ako nema kojega drugog hotela u gradu Šibeniku, neka se obrati na ovaj hotel. Bit će solidno podvoren kao i ja. Još k tome sa štovanjem želim, da se gradsko poglavarstvo malco ne brine protiv vlasnika ovakvog hotela. Za ovaj članak odgovaram ja niže potpisani trgovac Ivan Kučina sa Sušaka.

U Šibeniku, 4. siječnja 1926.

Ivan Kučina.

*) Za izvršteno pod ovim naslovom uredništvo ne preuzima nikakve odgovornosti.

Budućnost svakome zamčujem ko kupi industrijalno i trgovačko poduzeće na vodenom pogonu vlastita električna rasvjeta 3 kilometra od Zagreba najljepše izletiste, gostiona, mlin, pilana, kupalište, ribnjak, vrt, voćnjak, tri štale, magazine, 4 stana sve raspoloživo za 450 000.- Dinara prodaje

ENGEL, Zagreb, Bosanska ulica 18.

Vlasnik, izdavatelj i odgovorni urednik: Ante Erga. — Tisak Pučke Tiskare u Šibeniku — (predstavnici: Jerolim i Vjekoslav Matačić).

Zadružna Gospodarska Banka d. d. u Ljubljani

Podružnica Šibenik

VLASTITA ZGRADA
— — — GLAVNA ULICA 108

BRZ. NASLOV GOSPOBANKA
TELEFON BR. 16. NOĆNI 67.

Podružnice: CELJE, DJAKOVO, MARIBOR, NOVI SAD, SARAJEVO, SOMBOR, SPLIT.

Ispostava: BLED.

Dionička glavnica i pričuva preko Din. 15.000.000.

Ulošci nad Din. 150.000.000. — — — — — Ovlašteni prodavaoc srećaka državne lutrije.

PRIMA ULOŠKE NA KNJIŽICE, TE IH UKAMAČUJE NAJPOVOLJNIJE.

OPREMA SVE BANKOVNE I BURZOVNE POSLOVE POVOLJNO, TOČNO I BRZO.